

BIBLIJA JE KAO OSOBA

vineri, 22 februarie 2019

Vjerovati nekomu, zna i ljubiti ga.

Tako je i naša vjera u Isusovu nauku od-mjerenia našom ljubavlju prema njemu. Ako vjerujemo njegovim rijeima vjerujemo zato što vjerujemo da nas on ljubi. Onaj koji vjeruje da ga Bog ljubi vjeruje tako er da mu i govori na razne na ine. Bog se stalno obraš ovjeku.

U svako vrijeme, koje se uvijek razlikuje, Bog govori na razlišite na ine. U razna vremena našega života i govor je razlišit. Razlišito nam Bog govori u mladosti, razlišito kad smo bolesni, tužni, radosni, veš prema raznim životnim situacijama i dobima. U našem životu ista riješ nema uvijek istu snagu i poruku. Samo Evan elje, Isusova riješ, razlišito pada u naš život. Koliko god ga putaš itali razlišito nam pada u srce.

Nikada ne možemo stati u istu rijeku, tako se ni Isusova riješ nikada ne zaustavlja. Razlišito nam progovara i zna i prema razlišitom našem stanju i traženju. S kakvim osješajem i povjerenjem otvaramo Bibliju? Da li juš itamo kao pismo od ljubljene osobe ili kao neku bezlušnu knjigu. Bibliju se razumije samo ako joj se pristupi kao osobi, s ljubavlju. Isus nam se daje u svojim riješima. Njegove riješ i u sebi nose utjehu i smirenost, pa i smislenost.

Zato se u misi Biblija ljubi. Ona je osoba. Specifišnost Isusove nauke je u tome što je ona identišna njegovoj osobi. “Nikad nitko nije tako naušavao...”. Isto tako u njegovoj se nauci svaki ovjek prepoznaš. Svi smo mi u njoj sadržani, pa kao da nam ona otkriva našu vlastitu nauku. Kristova je nauka sama njegova osoba.

Njegova je nauka božanska, kao što je i osoba. Tko hoše uti istinsku Kristovu nauku treba biti otvoren na sve ono našto ga ona poziva. Ljudi u sebi blokirani su i za Isusovu nauku. Isusova nauka izvlaši iz sumnji avosti i zatvorenosti.

Ona liješi ljudsko bi e. Isusova nauka poziva na promjenu ljudske dubine. Ona odjekuje u dubini srca. Možda je razlog našeg nerazumijevanja i neprihvataanja njegove nauke baš u tome što ne prihvataamo da nas ona mijenja. A Isus je bašao; zato i došao da nas promjeni u nutrini. Njegova je riješ živa i rašala ka.

Ona s jedne strane jaš a smionost umiranju da bi se živjelo. Isusova riješ uskrisuje. Netko može reši: “ itao sam Evan elje i ništa mi osobito nije reklo. Vrlo poznati citati, pa ni tekšt radnje nije napet, pa ja u njemu i preko njega nisam susreo Krista”.

Ipak, razlog nije u Evan elju nego uš ita u, u njegovom duševnom stanju. Taj ga neš ita onako kako ga trebaš itati. Evan elje, Biblija neš ita se kao obi na knjiga, kao povijest. Njega trebaš itati i slušati samoga Isusa. To zna i vjerom

u i u kontakt s njime.

Dr. theol. Davor Lucacela